

Tour moet eigenlijk nog volop beginnen

Vandaag wordt in Toulouse (wellicht) nog gesprint — de eerste van drie resterende kansen voor Groenewegen, Viviani, Ewan en co. — maar morgen begint het echte werk voor de klassementsrenners. Dan wachten in de finale van de eerste Pyreneeëntocht de Peyresourde (13,2 km, 7% gemiddeld) en Hourquette d'Ancizan (9,9 km, 7,5% gemiddeld). Vrijdag is er de individuele tijdrit in Pau (27,2 km). Komend weekend wordt moordend, met op zaterdag de korte 'kanonetappe' naar de top van de Tourmalet (over Soulor) en op zondag een rit over Montségur, Port de Lers en Mur de Péguère, met aankomst op Prat d'Albis in Foix. Na de tweede rustdag, een lokale etappe in Nîmes en een overgangsetappe naar Gap, wacht de apotheose met drie opeenvolgende Alpenetappes naar Valloire en de skistations Tignes en Val Thorens. De Tour eindigt op zondag 28 juli traditioneel op de Champs Élysées in Parijs, met een avondrit over 128 kilometer. (JDK)

**Tour de Merckx
1969**

50 jaar geleden won Eddy Merckx zijn eerste Ronde van Frankrijk. Tussen de start op 28 juni 1969 in Roubaix en het einde op 20 juli 1969 in Parijs was 'De Kannibaal' oppermachtig. Merckx zelf en Tony Strouken, de fotograaf die de zegetocht vastlegde, bieden een unieke kijk op 'Tour de Merckx', in woord en beeld.

Tommy Strouken

RIT 19 Hoban tekent voor bisnummer

«Completere renner dan velen dachten»

Tonny Strouken: «Een heel goeie renner, hoor, Barry Hoban. Hij was vrij snel, zat elegant op de fiets en was als renner completer dan velen dachten. In de Tour van 1969 won hij de eerste keer voor Harm Ottenbros (*de wereldkampioen in 1969, red.*), de tweede keer voor Evert Dolman (*in 1973 winnaar van de Ronde van Vlaanderen, red.*). Tom Simpson was de eerste écht grote Brit in de koers, Barry Hoban kwam daar net na. Hij won trouwens zijn eerste rit in de Tour daags na het overlijden van Simpson. Als eerbetoon liet het peloton de etappe toen aan Hoban. Nadien won hij ook in Gent-Wevelgem (*1974, red.*) en dat voor Merckx en De Vlaeminck.»

«Twee Tourritten op rij: dan beteken je iets»

Eddy Merckx: «Hoban was een typische Engelsman. Een beetje fier op zichzelf, maar dat mocht. Als je twee ritten op rij wint in de Tour, dan betekent dat toch iets. Hij is enkele jaren na de dood van Tom Simpson getrouwd met zijn weduwe. Ik vond Simpsons dood heel erg. Ik deelde nog de kamer met hem en beschouwde hem als een goeie vriend. Als renner was hij iemand met veel karakter. Soms was hij ook iets meer zakenman dan wielrenner. Daardoor is Simpson over zijn toeren gegaan. Twee jaar geleden ging ik zijn monument op de Mont Ventoux groeten, een mooi moment.» (DMM)

17/7/1969

• Rit 19 Bordeaux - Brive

• 192,5 km

1. Barry Hoban in 5u30:57

34. Eddy Merckx 1:29

Stand

1. Eddy Merckx

2. Roger Pingeon (Fra) op 16:18

Bekijk de video op onze website: hln.be/tourdemerckx

JOHAN BRUYNEEL OPENHARTIG OVER

Het zijn ruwe jaren geweest voor Johan Bruyneel (54). Hij is levenslang geschorst, gescheiden, en van zijn vergaarde fortuin is nog slechts een financiële puinhoop overgebleven. «Een vriend zei me: 'Ik versta niet hoe jij nog rechtstaat.'» Uit het dal klimt hij weer naar boven. «Ik ben content met de mens die ik nu ben.»

• MARC GHYSELINCK •

Gisteren rustdag in de Tour, ook voor Johan Bruyneel. Hij werd niet gebeld uit de studio in Aspen, Colorado, voor zijn dagelijkse podcast waarin hij zijn licht laat schijnen over de voorbije Touretappe en met beangstigende precisie voorspelt hoe de volgende rit gaat verlopen. Bruyneel mag dan een outcast zijn sinds het vernietigende USADA-rapport uit 2012 over georganiseerd dopinggebruik binnen de wielerploegen van Lance Armstrong, zijn kennis en opinie over wielrennen worden nog erg gewaardeerd. Bruyneel en Armstrong halen in de categorie Sports & Recreation de hoogste luisterdichtheid op iTunes en Spotify. En dat doet hem deugd. «Het gaat erg goed, ik krijg veel reacties. Mensen zijn blijbaar nog altijd geïnteresseerd in mijn mening. Ik ben er in de Giro mee begonnen, samen met Lance. Hij vroeg: 'Doen we er nog één voor de Tour? Met mij, of wil je liever alleen?' 'Alleen', zei ik. Ik spreek graag over de technische kant van de koers, voor Lance is het meer een talkshow.»

Is het voor jou een comeback, een rehabilitatie?

«Het klopt dat ik de laatste jaren amper naar buiten ben gekomen. Nu kan niemand mij nog tegenhouden. Ik ben levenslang geschorst, ik mag zeggen wat ik wil. Deze podcast is voor mij een beetje therapeutisch. Ik ben aangenaam verrast door de positieve reacties. Dat doet deugd. Het is vele jaren anders geweest. Zodra ik mijn mond opendeed, was het shit. Dat is veranderd. De negatieve reacties zijn miniem. Ik zou zeggen: vijf procent.»

In de podcast ben je niet controversieel.

«Ik geef mijn opinie over de koers, over water is gebeurd en over wat ik denk dat er moet gebeuren de komende dagen. Ik moet niet spreken over WADA of USADA, dat zijn geen onderwerpen voor de podcast.»

Op Twitter ben je wel nog militant.

«Nu en dan een keer. Wat is mijn laatste militante tweet geweest?»

«Ik ben verrast door de positieve reacties op mijn podcast. Dat doet deugd. Het was vele jaren anders. Zodra ik mijn mond opendeed, was het shit»

Juliet Macur (journaliste van 'The New York Times' en auteur van het boek 'De Leugens van Lance') tweette haar verontwaardiging over Chris Horner, die nu commentator is voor de Tour bij NBC, maar die in zijn carrière als renner 'alle vragen over doping vermeden heeft, behalve als het erom ging Lance Armstrong te verdedigen'. Je tweette: 'Move on, Juliet.' En: 'Doe je oogkleppen af.'

«Juliet gaat vol in de aanval op Horner. Oké, hij heeft de Vuelta gewonnen op zijn veertigste. Maar hij is nooit in opspraak gekomen. Daryl Impey won drie dagen geleden de rit. Niemand was verontwaardigd, zelfs al is Impey ook al geschorst geweest (hij werd in 2014 betrap op gebruik van een maskeringsmiddel, red.). Hetzelfde met Simon Yates (kreeg in 2016 een schorsing van vier maanden, red.). Ik hoor daar nooit iets over. Waarom moet Juliet Macur dan direct op Horner springen? Je kunt zo bezigt blijven.»

Kunnen we zeggen dat je boos bent over een selectieve verontwaardiging?

«Natuurlijk. Het is klassenjustitie. Lance Armstrong, Ivan Basso en Jan Ullrich hebben alle drie hetzelfde gedaan. Je kunt nog debatteren over hoeveel

bloedtransfusies de ene of de andere deed. Hoe kan het dan dat Lance levenslang geschorst is en dat Basso na een schorsing van twee jaar is teruggekeerd? En dan is Ullrich gestopt met koersen.»

Je kent zelf het antwoord wel: jij en Lance zijn afgerekend op attitude, op arrogantie.

«Ik geef dat toe. Ik ben inmiddels vijftien jaar ouder. Als ik daar nu op terugkijk, dan denk ik: godverdomme, wat was ik voor een klootzak.»

Waarom was je zo?

«Ik zat in een roes van succes: winnen, winnen, winnen, er bestond niets anders. Ik heb me daarin laten meeslepen. Ik voelde me onaantastbaar.»

De wereld was erg zwart-wit. Er waren de goeden en er waren de slechten. Wie kritiek had, was de slechte.

«Op de duur was het wij tegen de rest. Dat was de wereld waarin we leefden. Dat was verkeerd.»

Er is de voorbije jaren heel veel gebeurd in jouw leven. Je bent gescheiden, je bent veel geld kwijt. Je hebt jouw financiële situatie al een puinhoop genoemd.

«Alles heeft te maken met mijn verleden als ploegleider. Dat heeft een enorme invloed gehad op mijn leven. En nog altijd. Ik word 55. Ik zie het leven niet meer zoals toen ik 40 was. Ik heb leren relativeren, professioneel en privé. Ik probeer het positieve te zien. Het is een moeilijke periode geweest en ik draag er nog altijd de gevolgen van. Ik zie het nu al een tegenslag, maar er is een positieve kant aan. Sommige dingen had ik liever niet gezien. Maar als ze niet waren gebeurd, zou ik niet zijn wie ik nu ben.»

«Een vriend zei onlangs: 'Ik begrijp niet dat jij nog rechtstaat.' Het is zeer onaangenaam wat er is gebeurd, maar ik heb de knop omgedraaid. Ik heb geleerd dat ik me kan aanpassen aan elke situatie. Ik ben redelijk content met de mens die ik nu ben.»

Je bent in de VS veroordeeld tot het betalen van een boete van 1,6 miljoen dollar (1,4 miljoen euro). Ik weet niet of je nog naar de VS kunt reizen, om jouw vriend Lance Armstrong te zien bijvoorbeeld?

«Mijn advocaten zeggen dat niets me in de weg staat om naar de VS te reizen. Het is niet zo dat ik meteen in de bak vlieg als ik daar arriveer. Maar ik reis niet zo vaak meer en zo vind ik het goed. Ik heb bijna dagelijks contact met Lance. Af en toe doen we een video call, maar meer ook niet. Ik weet niet wanneer we elkaar zullen zien. Ik heb er ook nog nooit bij stilgestaan dat we elkaar al lang niet meer hebben gezien.»

Het wielrennen laat je niet los. Je had ook een boek aangekondigd, 'Pokerface'. Dat had er moeten liggen voor de start van de Tour. Die deadline heb je niet gehaald. Het boek zou gaan over de grote dopingjaren in het wielrennen?

«Het boek komt er nog. Het is niet mijn bedoeling dat ik mijn gal spuw. Ik wil mijn verhaal brengen, met heel veel context. Ik heb tijd en plaats nodig. De enige mogelijkheid is het schrijven van een boek.»

Je bent natuurlijk gebrandmerkt. Je was volgens het USADA-rapport de architect van het meest gesofisticeerde dopingprogramma in de geschiedenis van de sport. Wil je van die stempel af?

«Er zijn veel zaken gezegd die niet zijn gebeurd. Andere zaken zijn in een totaal ander daglicht gesteld. Neem het verhaal van Dave Zabriskie. Die is voor het USADA-rapport in de slachtofferrol gekropen. Pat McQuaid (*oud-voorzitter van de UCI, red.*) vond het verhaal van Dave Zabriskie het meest schokkende, heeft hij gezegd. Dat verhaal is totaal onwaar.»

«Ik dacht eerst dat Bernal deze Tour ging winnen, nu zeg ik Thomas. In de laatste week kan Bernal frisheid missen. En verder is Ineos niet zo sterk»

Dave Zabriskie laat opschrijven dat jij hem tot dopinggebruik hebt aangezet.

«Nooit of nooit heb ik iemand onder druk gezet, of zelfs maar gemotiveerd, om zich te doperen. Dat mag je aan iedereen, renners en personeel, vragen

gesigneerd, gepersonaliseerd en genummerd

€299

Gelimiteerde luxe-editie

Bestel jouw unieke box op www.hln.be/tour69